

5. Пето основание нарушение на член 1 от Допълнителен протокол 1 към Европейската конвенция за защита правата на човека

Според жалбоподателя пожизнената надбавка е икономическа престация, която е постъпила и е неразделна част от личното имущество на депутатите, които я получават или които отговарят на условията, за да я получават в бъдеще. Внезапното ѝ намаляване, особено ако то е следствие на преизчисляване на престацията направено ретроактивно с различни критерии за изплащане, определени едностранно и произволно от Камарата на депутатите е равнозначно на данъчно облагане на личното имущество на депутатите, което като такова не може да бъде предвидено в закона и поради това трябва да бъде обосновано от конкретен обществен интерес, какъвто в случая не е посочен и не съществува, като се има предвид, че това ново определяне на пожизнената престация няма да доведе до никакво конкретно спестяване.

6. Шесто основание нарушение на принципите на оправданите правни очаквания на правната сигурност и на защитата на придобитите права.

Жалбоподателят твърди, че е налице незаконосъобразност поради явно нарушаване на принципите на сигурност на правните норми и отношения, на оправданите правни очаквания и на защитата на придобитите права. Според него преизчисляването на пожизнената престация има обратно действие като налага ретроактивно нова методология за определяне на престацията, изчисляване, което води до съществено намаляване на размера (в случая с 50 % по-малко), окончателно и постоянно, след като бенефициерът е придобил това право много преди приемането на посоченото решение. По този начин е грубо нарушено оправданото и естествено доверие на адресатите в ефективността и устойчивостта във времето на пожизнената престация, при липсата на каквото и да е основание, годно да оправдае такова радикално и постоянно отражение върху положения, които вече са настъпили и осъществени отдавна.

7. Седмо основание нарушение на принципите на разумност, на равно третиране, на недопускане на дискриминация и на солидарност.

Жалбоподателят твърди, че мярката е незаконосъобразна, тъй като е приета без да бъдат изложени мотивите за нея и целите ѝ и излиза извън пределите на изключителността и на съответствието, като води до явно противоречие на принципа на равенство и на разума.

8. Осмо основание са други нарушения на принципите на разумност, на пропорционалност, на равно третиране, на недопускане на дискриминация и на солидарност.

Жалбоподателят твърди, че мярката е незаконосъобразна, тъй като противоречи на принципите на разумност, на пропорционалност, на солидарност, на равно третиране, тъй като: 1) въвежда ретроактивно система с вноски на лица на които престацията е била отпусната много преди решение № 14/2018 на Камарата на депутатите, ако не и дори преди влизането в сила на системата с вноски с така наречената Реформа Dini (1996); 2) променя правния статус на удържаните от бившия депутат суми, без да се споменава нищо за преките данъци удържани от камарата като заместващ данък 3) въвежда ретроактивно прилагане на система с вноски, която обаче няма изобщо характер на система с вноски нито с оглед на правилата нито на целите 4) прилага нерационално и неправилно коефициентите за преобразуване на критериите за прогнозно изчисляване, като ги свързва с вече познатото минало, а не с бъдещето; 5) е очевидна проява на волята за изравняване на третирането на пожизнените престации с това на социалното осигуряване на държавните служители въпреки че става въпрос за заплащания от различно естество.

Жалба, подадена на 10 юни 2019 г. — Ceravolo/Парламент

(Дело T-346/19)

(2019/C 263/60)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Domenico Ceravolo (Новента Падована, Италия) (представител: M. Paniz, avvocato)

Отговорник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да установи незаконосъобразност — поради нарушаване на принципа на оправданите правни очаквания, на принципа на защита на придобитите права, на разумност, на пропорционалност, на законосъобразност, на членове 6 и 14 от ЕКПЧ и на член 1 от Допълнителен протокол 1 към ЕКПЧ, както и членове 27 и 28 от Устава на членовете на Европейския парламент, членове 75 и 76 от правилата за прилагането му, да отмени известието на Генерална дирекция „Финанси“ на Европейския парламент, с което е прието решение № 14/2018 от 12 юли 2018 г. на Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati (Бюро на председателството на Камарата на депутатите) и/или Решение № 6/2018 на Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica (Съвет на председателството на Сената на Републиката) и да отмени новото определяне и преизчисляване на пожизнената надбавка отпусната от Европейския парламент,
- въз основа на това да приеме и да постанови, че жалбоподателят има право да се запази отпуснатата от Парламента пожизнена надбавка до получения размер, чийто падеж изтича въз основа на правната уредба в сила преди решение № 14/2018 на Ufficio di Presidenza della Camera и/или решение № 6/2018 на Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica, като осъди Европейския парламент да му заплати всички неоснователно удържани суми, при отчитане на паричната ревалоризация и ведно със законната лихва от датата на удържането до окончателното изплащане, както и
- при всяко положение да осъди Европейския парламент да заплати всички разноски, включително адвокатското възнаграждение, ДДС, данъци и такси и фиксирани разходи.

Основания и основни доводи

Основанията и основните доводи са идентични на изложените по дело T-345/19, Santini/Парламент.

Жалба, подадена на 10 юни 2019 г. — Falqui/Парламент

(Дело T-347/19)

(2019/C 263/61)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Enrico Falqui (Флоренция, Италия) (представители: F. Sorrentino и A. Sandulli, avvocati)

Отговорник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

да бъде отменено обжалваното известие и да бъде осъден Европейският парламент да му заплати всички неоснователно удържани по време на делото суми.